

me på skal repareres eller forarbejdes, før de kan benyttes på hensigtsmæssig måde. Det kan derfor være de oplysninger, der gives i forbindelse med salget af varen, der bliver afgørende for, om loven kan anvendes eller ej. For at undgå senere bevisproblemer angående lovens anvendelsesområde kræves det, at oplysningerne skal gives skriftligt.

Undtaget er alene brugte løsøregenstande, som skal repareres, men derimod ikke reparation af fast ejendom, uanset om det drejer sig om nye eller gamle ejendomme, forudsat at forholdet ikke er reguleret ved speciallovgivning.

Lovforslaget definerer ikke antikviteter, men det er hensigten at afgrænse antikviteter i overensstemmelse med anden lovgivning, herunder toldnomenklaturen som varer, der er over 100 år gamle.

Når brugte løsøregenstande, der skal repareres undtages fra lovforslagets anvendelsesområde skyldes dette, at sådanne produkter ofte udbydes i defekt stand, enten med det formål at køberen skal udtage brugelige komponenter, eller selv skal reparere defekten. Ved antikviteter, vil en defekt ved produktet ofte være at foretrække fremfor en reparation, der fratager produktet dets oprindelige originalitet. I disse tilfælde vil det i højere grad være nødvendigt at tage hensyn til parternes individuelle aftaler i forbindelse med købet, som efter en samlet vurdering i det konkrete tilfælde kan forekomme anerkendelsesværdig og rimelig, selv om der til produktet er knyttet en fare. På den anden side må det kræves, at forhandleren giver køberen en klar, præcis og skriftlig oplysning om den reparation, der er nødvendig, for at forholdet kan falde uden for loven. Det er således ikke tilstrækkeligt, at det blot oplyses, at genstanden er defekt.

Til stk. 5

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 1, stk. 2. Herefter finder lovforslaget anvendelse, medmindre der foreligger unionsforskrifter med specifikke bestemmelser om sikkerheden ved de pågældende produkter. Det betyder, at såvel det generelle produktsikkerhedsdirektiv som lovforslaget viger for specialdirektiver om produktsikkerhed og særlovgivning og bestemmelser, der er fastsat til gennemførelse heraf, i det omfang disse regulerer det pågældende område fuldstændigt. Såfremt de kun regulerer visse forhold, vil disse være omfattet af særlovgivningen, hvorimod de øvrige sikkerhedsaspekter vil falde inden for lovforslaget. Som et eksempel kan nævnes støj forårsaget af legetøj. Hverken legetøjsdirektivet eller Industriministeriets bekendtgørelse om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre

fremtræden kan forveksles med levnedsmidler, omhandler dette aspekt, og det vil derfor falde inden for produktsikkerhedsdirektivet og lovforslaget.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder regler om lovens geografiske anvendelsesområde. Direktivets geografiske anvendelsesområde er »medlemsstaterne«, jf. art. 8, stk. 1. Derimod indeholder direktivet ikke bestemmelser om, at et forbud mod at markedsføre farlige produkter også omfatter eksport af produkter til tredielande.

I overensstemmelse hermed finder lovforslaget anvendelse på ethvert produkt eller tjenesteydelse, der udbydes i Danmark, eller som en dansk producent udbyder i et EU-land. Lovforslaget behandler således udenlandske og indenlandske varer og tjenesteydelser ens, og nogen diskriminering sker ikke.

Til stk. 2

Selv om loven som udgangspunkt ikke finder anvendelse på produkter, der udelukkende er bestemt til eksport til tredielande, kan industriministeren dog i medfør af stk. 2 fastsætte regler, der forhindrer eksport af et produkt, hvis det skønnes at ville udgøre en fare i tredielande. Bestemmelsen er kun relevant i relation til produkter, som udelukkende er bestemt til eksport til tredielande, idet produkter, som også vil blive markedsført inden for EU, i henhold til stk. 1, automatisk er omfattet af loven. Bestemmelsen kan fx. tænkes anvendt på produkter, som i første omgang i medfør af lovens kap. 4 er forbudt markedsført i EU, og som derefter besluttet omdirigeret til et tredieland. Når forslaget som udgangspunkt ikke finder anvendelse på produkter, der udelukkende er bestemt til eksport til tredielande, skyldes det, at de handelspolitiske konsekvenser heraf kan blive vidtgående, og at lokale forhold, herunder klimatiske forhold, kan spille ind på vurderingen af et produkts farlighed. Fx., kan bildæk med for ringe vejgreb udgøre en sikkerhedsrisiko i Danmark, men ikke i et land med tropisk klima.

Ligeledes kan lovens anvendelsesområde udstrækkes i kraft af en international aftale. EØS-aftalen er en sådan international aftale, idet produktsikkerhedsdirektivet er indført i denne. Loven omfatter således i kraft af denne bestemmelse produkter, som udelukkende er bestemt for eksempelvis det norske marked.